

til ham, og det vil sige, at allerede før våbeninspektørerne er gået i gang, har højststående repræsentanter for den amerikanske regering sået mistillid til våbeninspektørerne.

Jeg mener, at der allerede på det her punkt er så meget flimmer, undskyld udtrykket, i den måde, det skal håndteres på, at jeg synes, det er meget naivt i hvert fald at hævde, at nu er verdenssamfundet enig om en bestemt strategi. Det er verdenssamfundet ikke. Der blev vedtaget en resolution i enighed, det var fint nok, men der er bestemt ikke særlig enighed om, hvordan den skal fortolkes, heller ikke hvordan det vil falde ud, når nu vanskelighederne begynder at opstå.

Kl. 10.30

Vores forudsætning for denne forespørgselsdebat er, at der kommer en krig. Vi er ikke et sekund i tvivl om det. Den amerikanske regering har besluttet, at der skal være krig. Man kan i amerikanske aviser læse, som jeg sagde indledningsvis, hvordan man har lagt den militære planlægning. Infrastrukturen er ved at blive bygget op. Alt forberedes til, at man kan starte en krig i starten af 2003. Det er det, jeg synes vi skal forholde os til her i Danmark.

Jeg er godt klar over, at det ønsker regeringen ikke, for man henholder sig til, at nu har vi jo et FN-spor, vi kører ad. Men vi kommer ikke uden om at skulle forholde os til det, og jeg synes i og for sig også, det er vigtigt, at vi i demokratiet forholder os til, om vi skal støtte en sådan krig.

I Tyskland var det et meget stort tema i den tyske valgkamp, hvor den tyske befolkning forholdt sig til det, mens vi her i Danmark konstant har stukket hovedet i busken og ikke har villet forholde os til det.

Det afgørende spørgsmål, som skal stilles, er følgende: Kan personen Saddam Hussein og det irakiske regime og de frygtelige ting, de har begået, begrunde, at man indleder en krig med de voldsomme konsekvenser, det vil få for den irakiske civilbefolkning; de voldsomme konsekvenser, det vil få for hele den mellemøstlige region; de voldsomme konsekvenser, det kan få for Iraks fremtid? Det er det spørgsmål, vi skal stille os. Er krig den sidste og eneste mulighed for at komme videre i Mellemøsten?

For det andet: Er en krig mod Irak et egnet middel, hvis man skal bekæmpe den internationale terrorisme?

Jeg mærkede mig, at statsministeren sagde, at der ikke var påvist nogen sammenhæng mellem Saddam Hussein og Al-Qaeda-netværket. Det var dog altid en erkendelse. Så siger han, at man

jo aldrig kan vide, om der på et tidspunkt kan opstå en sådan forbindelse. Nej, det kan man ikke, for der er mange ting, man ikke kan vide. Der kan opstå mange forskellige ting. Al-Qaeda har netværk mange steder, og jeg kan nævne mange steder, hvor de kan tænkes at få støtte.

Men betyder det, at man skal gå i krig mod de pågældende steder? Eller rettere sagt, er en eller anden forventning om, at der på et tidspunkt kan komme en sammenhæng mellem Al-Qaeda og et regime, begrundelse nok for, at man indleder en militær aktion imod det pågældende land?

Jeg synes det ikke, og det er det grundspørgsmål, som jeg mener, at vi skal diskutere under debatten i dag.

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil også gerne indlede med at sige tak for besvarelsen til både statsministeren og udenrigsministeren.

Jeg synes, det er vigtigt, at der bliver lagt vægt på, at det her kører i et FN-spor, og at FN er omdrejningspunktet for den videre proces i hele Iraksituationen.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at efter at Irak i flere år, som der også blev nævnt, siden 1998, har afvist FN's våbeninspektører adgang til landet, accepterede Saddam Hussein dette tidligere på året. Og som vi så fredag den 8. november, vedtog FN's Sikkerhedsråd efter mange ugers forhandlinger enstemmigt resolution 1441 om Irak. Og i går, onsdag, har Saddam Hussein tilsyneladende accepteret resolutionen, selv om det var under protest.

Socialdemokraterne kan med glæde konstatere, at resolution 1441 sætter en tyk streg under, at afviklingen af Iraks masseødelæggelsesvåben fortsat ligger i FN's Sikkerhedsråds regi. Vi mener, det er en sejr for verdenssamfundet og i særdeleshed for de kræfter i verden, der arbejder for en fredelig og politisk løsning på Irakkonflikten.

Kl. 10.35

Det er vi meget tilfredse med, og vi vil stærkt opfordre den danske regering til at insistere på FN som omdrejningspunkt også fremover. Også over for Bushadministrationen i USA og en eventuel amerikansk enegang uden mandat fra FN's Sikkerhedsråd.

Alternativet med krig ved vi vil få uoverskuelige konsekvenser med tab af civile og uskyldige menneskeliv, og det kan også føre til en farlig destabilisering af hele regionen.